

Centar za građansko obrazovanje
Centre for civic education

VIŠE DRŽAVNO TUŽILAŠTVO
PODGORICA

Primijeno	21.01.16.
Ganaka upisan	
Priloga	

[Signature]

HITNO

Državno tužilaštvo Crne Gore
Više državno tužilaštvo u Podgorici
Vesna JOVIĆEVIĆ, rukovodilac Višeg državnog tužilaštva

Podgorica, 21.01.2016.

Predmet: Pritužba za preispitivanje Rješenja o odbacivanju krivične prijave Kt. Br. 262/15, od 12.01.2016, donijetog od strane Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici, a uručena CGO-u dana 21.01.2016.

Veza: Pritužba CGO-a od 25.08.2016. za preispitivanje Rješenja o odbacivanju krivične prijave Kt. Br. 262/15, od 21.08.2015. donijetog od strane Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici

Veza: Dopuna Pritužbe CGO-a od 27.08.2015.

Poštovana gospodo JOVIĆEVIĆ,

Centar za građansko obrazovanje (CGO) je 21.01.2016. dobio poštom otpравak Osnovnog državnog tužilaštva (ODT) iz Podgorice u predmetu **Kt br.262/15** datiran na 12. januar 2016. Dopisom smo obaviješteni da je ponovo odbačena krivična prijava koju je CGO podnio protiv Sanje Vlahović iz Bara, zbog krivičnog djela *povreda moralnih prava autora i interpretatora iz člana 233 st.1 KZ-a*, jer je **navodno nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja**.

U skladu sa članom 271 a st 1. a u vezi sa čl. 271 st 2. Zakonika o krivičnom postupku podnosimo pritužbu protiv Rješenja o odbačanju navedene krivične prijave Kt br. 262/15 od 12.01.2016.

Sveobuhvatnom argumentacijom Pritužbe za preispitivanje Rješenja o odbacivanju krivične prijave Kt. Br. 262/15, od 21.08.2015, kao i dopunom navedene pritužbe od 27.08.2015, koje je CGO podnio Višem državnom tužilaštvu, stvorena je pravna osnova da Viši državni tužilac utvrdi da je predmetno Rješenje o odbačanju zasnovano na nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju u pogledu utvrđivanja vremena nastupanja zastarjelosti krivičnog gonjenja, što je zamjenica Višeg državnog tužioca Olivera Ražnatović i potvrdila podneskom Ktr.br.888/15 od 02.10.2015. i naložila ODT-u u Podgorici da utvrdi sve činjenice relevantne za donošenje pravilne i zakonite odluke u predmetnoj krivično pravnoj stvari, a nakon toga donese meritornu odluku.

Na žalost, postupajući tužilac je nakon naprijed navedenog stava Višeg državnog tužilaštva po drugi put donio identično rješenje, čime je direktno ignorisao utvrđenu odluku Višeg državnog tužilaštva i zakon.

Stoga ćemo i ovom prilikom ponoviti već iznijetu argumentaciju na identičnu pravnu situaciju.

Naime, u navođenju razloga za odbačaj krivične prijave postupajući tužilac polazi od utvrđenog vremena izvršenja krivičnog djela koje je po njemu 06.05.2013. On dalje konstatuje da je to bilo "znatno prije podnošenja krivične prijave i saznanja državnog tužioca za prijavljeno krivično djelo". Zakon ne poznaje konstrukciju "znatno prije", već konkretne i tačno utvrđene rokove - i to sat, dan i godinu - kada cijeni da je

nastupila posljedica kao i zastarjelost krivičnog gonjenja. Stoga je navedena konstrukcija neprofesionalna i nezakonita.

U členu 233, stav 1 Krivičnog zakonika, decidno stoji: "Ko pod svojim imenom ili imenom drugog u cjelini ili djelimično objavi, stavi u promet primjerke tuđeg autorskog djela ili interpretacije ili na drugi način javno saopšti tuđe autorsko djelo ili interpretaciju, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine." Ovom stavu navedenog člana KZ ne treba dodatno tumačenje a na njemu je CGO bazirao ovu krivičnu prijavu.

Isti Krivični zakonik u členu 124, stav 1, tačka 6 propisuje da se krivično gonjenje ne može preduzeti kada protekne tri godine od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko jedne godine. **Kako je više nego jasno da je za krivično djelo iz člana 233, stav 1, Krivičnog zakonika propisana kazna do tri godine zatvora, a da je sam postupajući tužilac utvrdio da je vrijeme izvršenja krivičnog djela 06.05.2013, ili posljedica vršenja krivičnog djela zastarjelost na koju se poziva nastupa tek 06.05.2016.**

Ovo dalje ukazuje na dvije moguće pravne situacije. Jedna je da se radi o produženom krivičnom djelu, a druga je da se radi o **novom krivičnom djelu**. U oba slučaja, nema govora o zastarijelosti i zakonitom odbacivanju krivične prijave.

Nadalje, u već navedenom členu 124, stav 2 decidno stoji, **da ako je za krivično djelo propisano više kazni, zastarjelost se određuje prema najtežoj propisanoj kazni.** Takođe, CGO osnovano sumnja da je postupajući tužilac čekao da novi Zakon o krivičnom postupku stupi na snagu 15.08.2015. kako bi tek onda poslao ovo obavještenje, a imajući u vidu da se novim Zakonom ukida njegova obaveza da nam dostavi predmetno Rješenje sa obrazloženjem koje uključuje osnovne činjenice na kojima temelji svoj pravni stav.

Takođe, napominjemo da član 125, stav 1 Krivičnog zakonika jasno propisuje da zastarijevanje krivičnog gonjenja počinje od dana kad je krivično djelo učinjeno, te **ukoliko posljedica krivičnog djela nastupi kasnije, zastarijevanje krivičnog gonjenja počinje od dana kada je posljedica nastupila.** U konkretnom slučaju imamo školski primjer da je postupajući tužilac utvrdio datum kada je nastupila posljedica krivičnog djela, ali iz nama nepoznatih razloga u daljem postupanju nije primijenio više nego jasne zakonske norme.

Osim naprijed navedenog, član 125 Krivičnog zakonika u stavu 4 jasno kaže da se zastarijevanje prekida svakom procesnom radnjom koja se preuzima radi otkrivanja krivičnog djela ili radi otkrivanja i gonjenja učinioaca zbog učinjenog krivičnog djela. U postupku traženja informacija o sudbini predmetne krivične prijave dobili smo usmena uvjerenja od postupajućeg tužioca da su preduzimane procesne radnje u smislu obraćanja kancelariji Interpola, kao i da su obavljani informativni razgovori u ovom postupku, što je vjerujemo lako utvrditi uvidom u spise predmeta. O ovim radnjama su izvještavali i mediji a što nadležni tužilac nikad nije porekao.

Članom 125, stavovima 6 i 7, pripisano je da svakim prekidom zastarijevanje počinje ponovo da teče, te da zastarjelost krivičnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dvostruko vrijeme koje se po zakonu traži za zastarjelost krivičnog gonjenja.

Ukratko, u konkretnom slučaju nijesu nastupile okolnosti ni za relativnu ni za apsolutnu zastarjelost! Dodatno, posebno je zabrinjavajuće da je do ovog zakonski neutemeljenog zaključka tužilac došao nakon 8 mjeseci rada na predmetu, a imajući u vidu da je potrebno 15 sekundi da putem internet pretraživača nađe datum na koji se poziva!

Da se Tužilaštvo upustilo u ocjenu osnovanosti krivične prijave, možda bi pronašlo i po neki dokaz da se ovaj rad koristio i nakon publikovanja i da je isti izazivao i izaziva (in)direktnu posljedicu. Konkretno,

u Biltenu Univerziteta Mediteran, br.24, od maja 2011. (<http://unimediteran.net/fajlovi/bilteni/24.pdf>) je jedan od dokaza da je predmetni rad naveden kao referenca koja je doprinijela donošenju pozitivne Odluke Senata Univerziteta o izboru u akademsko zvanje - vanredni profesor - za dr Sanja Vlahović, br. R-756/3-11 od 01.07.2011.

Dalje, sam autor dijela spornog rada Sanje Vlahović prof. **Dimitrios Buhalis je na svom blogu 17.novembra 2014.** (<http://buhalis.blogspot.com/2014/11/plagiarism-of-my-article-by-dr-sanja.html>) potvrdio da je nastupila posljedica i naglasio da "Intelektualna krađa ideja i teorija je neprihvatljiva u modernom društvu...", a da je "...očekivao od ministarke nauke da bude etična i kvalifikovana u dijelu kada su u pitanju njene akademske reference...".

Konačno, na zvaničnom sajtu Univerziteta Mediteran http://ftht.unimediteran.net/fajlovi/CV_MNE/CV_SANJA_VLAHOVIC_MNE.pdf na kojem se nalazi biografija Sanje Vlahović, koja i kao ministarka na istom predaje (na što ukazuje i njen izvještaj predat Komisiji za sprečavanje sukoba interesa http://www.konfliktinteresa.me/new/index.php?option=com_content&view=article&id=160&Itemid=121&lang=me), među najznačajnijim radovima i referencama nalazi se i sporni rad koji je predmet krivične prijave koju je podnio CGO, sa jasnom naznakom datuma publikovanja. Znači, činjenica je da ona i danas javno to drži za svoj rad, i pored osnovanih sumnji da je rad plagiran, te da kontinuiranim korišćenjem predmetnog rada kao reference za izbore u naučna zvanja i u druge svrhe vrši krivično djelo u produženom trajanju ili novo krivično djelo.

Iz svega naprijed navedenog, jasno je da je Rješenje Kt.br 262/15 od 21.08.2015. moralo biti ukinuto, kao što je to pravilno i urađeno, ali i da Rješenje Kt.br 262/15 od 12.01.2016. po istom principu mora biti ukinuto i da se konačno obaveže postupajući tužilac da postupi po predmetnoj krivičnoj prijavi na zakonit i efikasan način. U konkretnom slučaju, cijenimo da je iznimno važno da samo postupajući tužilac dokaže da zakon sprovodi neselektivno i bez neprimjerenih političkih uticaja u ovom predmetu. Dodatno, otvara se pitanje: kako je moguće da Viši državni tužilac utvrdi nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, kada je u pitanju vrijeme nastupanja zastarjelosti krivičnog gonjenja iz podnešenih dokaza, a da osnovni tužilac to ne prepozna i da uporno insistira na svom tumačenju zakona koje je pravno neutemeljno i da ponovo donosi isto rješenje?

U nadi da ćete doprinijeti da se ovom slučaju nakon više od godinu dana pristupi profesionalno i zakonito, na neselektivan način jer se radi o slučaju koji ima nesporan javni interes,

S poštovanjem,

Daliborka Uljarević, izvršna direktorka

Dostavljeno:

- Vesna JOVIĆEVIĆ, rukovodilac Višeg državnog tužilaštva
- Ivica STANKOVIĆ, Vrhovni državni tužilac